

Sygnatura akt VI Ka 1013/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **22 grudnia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 22 grudnia 2015 r.

sprawy **M. K. syna A. i B.,**

ur. (...) w Z.

oskarżonego z art. 288§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 lipca 2015 r. sygnatura akt III K 751/14

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżycielki posiłkowej L. M. na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 60 zł (sześćdziesiąt złotych).

Sygn. akt VI Ka 1013/15

UZASADNIENIE

w zakresie rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody

wyrządzonej przestępstwem

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd I instancji bardzo starannie przeprowadził postępowanie dowodowe i w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku dokonał prawidłowej analizy i oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W świetle niekwestionowanych przez skarżącego ustaleń faktycznych okoliczności przypisanego oskarżonemu czynu, jak również sprawstwo i wina M. K. nie budzą najmniejszych wątpliwości. Prawidłowa jest także przyjęta przez Sąd merytoryczna kwalifikacja prawna występkę oskarżonego.

Sąd Rejonowy trafnie też ustalił, wskazał oraz ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na wybór rodzaju i rozmiaru kary wymierzonej M. K., dostosowując rozstrzygnięcie w tym zakresie do wagi i rozmiaru szkodliwości społecznej popełnionego przestępstwa, jak również stopnia zawinienia oskarżonego.

Sąd jurysdykcyjny nie dopuścił się nadto błędu zasadzając na rzecz L. M. – po myśli art. 46 § 1 kk – jedynie kwotę 500-zł tytułem obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Roszczenie oskarżycielki posiłkowej, którego wyrazem jest przedmiotowa apelacja oparte zostało o ofertę kosztów naprawy pochodzącą z salonu (...) z Z. opiewającą na kwotę 1378,77-zł wraz z VAT-em plus 900-zł kosztów robocizny. Jak wynikało z powyższego była to na czas orzekania w instancji pierwszej jedynie i w dalszym ciągu oferta, która w żadnym wypadku nie mogła zostać uznana za odpowiadającą równowartości faktycznie poniesionej szkody. Równowartość tę mogłyby stanowić wyłącznie nakłady rzeczywiście poniesione w związku z przeprowadzoną naprawą, a zarazem wykazane odpowiednimi dokumentami (rachunki, faktury, itp.).

Przed Sądem I instancji L. M. tymczasem wprost podnosiła (vide: k-57), iż tego rodzaju remont w ogóle nie został dokonany. Sąd ów nie dysponował przeto podstawami, by problematykę obowiązku naprawienia szkody rozstrzygnąć w sposób odpowiadający postulatowi oskarżycielki posiłkowej. Stan ten nie uległ nadto zmianie w odwoławczej fazie procesu karnego. Ani L. M. ani też jej pełnomocnik nie stawili się przed Sądem Okręgowym (mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy) i nie udokumentowali faktu naprawy oraz realnie poniesionych z tego tytułu kosztów. Nie były z ich strony choćby deklaracji, iż naprawa miała miejsce.

W konsekwencji kalkulację kosztów wynikającą z oferty powoływanej przez skarżącego potraktować należało wciąż w charakterze hipotezy. Orzeczenie oparte o uregulowanie art. 46 § 1 kk winno natomiast – jak słusznie podnosi pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej – bazować na gruncie rozmiaru szkody rzeczywiście poniesionej, rozmiar ten w badanym przypadku nie został zaś z przyczyn obiektywnych – precyzyjnie określony.

Wobec oskarżycielki posiłkowej otwarta pozostaje droga postępowania cywilnego.

Z tych wszystkich powodów wyrok w zaskarżonej części utrzymany został w mocy.